

ПРИКАЗКИ ОТ XII ДОМ

ХУЛИ ЛЕОНИС Божественото дете

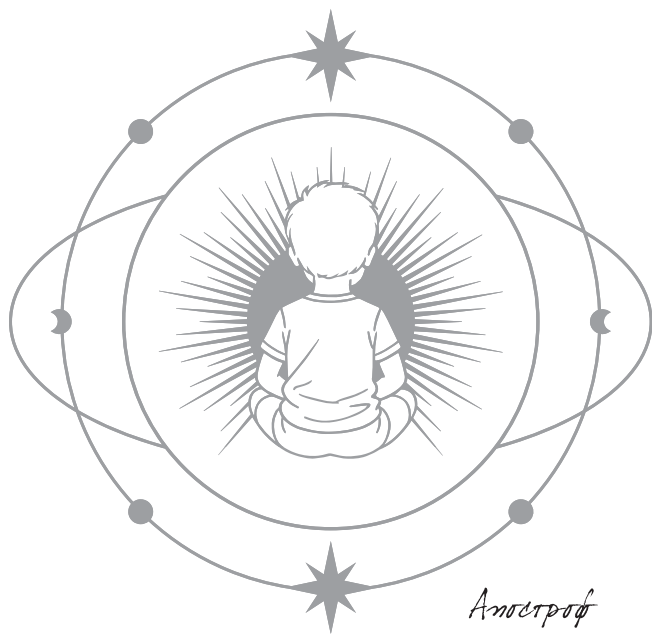
Андрей

БОЖЕСТВЕНИТЕ ТАЛАНТИ

ПРИКАЗКИ ОТ XII ДОМ

ХУЛИ ЛЕОНИС

Божественото дете

Анотроф

БОЖЕСТВЕНИТЕ ТАЛАНТИ

София, 2026

Хули Леонис
Божественото дете

- © Хули Леонис, автор, 2026
- © Яна Аргиропулос, дизайн на корицата, 2026
- © Ивайла Пеева, оформление на корицата, 2026
- © Robert Slimbach, Adobe Systems Incorporated, наборен шрифт Minion 3 (SIL Open Font License), 2026
- © Апостроф – запазена марка на „Алто комюникейшънс енд пбъблишинг“ ООД, 2026

ISBN 978-619-7754-31-5

ПРЕДИ
ПРЕДГОВОРА

ДЕТСТВОТО

 детството е може би най-сложният период в живота. Мога да го сравня с попадането на извънземно на Земята. То трябва да осъзнае къде се намира, как да борави със скафантъра, наречен тяло, трябва да разбере правилата на времето и на обществото, в което е попагнало, трябва да се свърже с родителите си, със заобикалящия го свят и още, и още. Много е сложно.

Освен това детството продължава дълго време. Съвременният човек изживява този период цели 21 години и дори тогава пак не е напълно самостоятелен.

Има класически течения, свързани с психологията, в които се твърди, че детето се ражда *tabula rasa*, т.е. бял лист, върху който останалите пишат. Намеква се, че детето не знае и не може нищо и всичко се създава от средата около него. В моята работа съм осъзнал, че не е така. Ако говорим само за физическата страна на живот – да, това тяло е ново, адаптира се за първи път и няма познания как се случва цялостният процес. Ако обаче включим душата, тогава ситуацията силно се променя.

Душата е мъдра и много добре знае защо е попаднала в дадена семейна среда. Тя е направила своето

проучване, когато е била в духовния свят, и е избрала не само семейството си, но и цялата си родова система. Избрала ги е на базата на уроците, които има да учи, или на преживяванията, през които иска да премине.

Душата носи много силна връзка с духовния свят и през първите седем години на детето. Не бих казал, че и след това тази връзка се губи, просто фокусът се измества и личността започва да гледа в различна посока в зависимост от социалното възпитание, през което преминава. Може би на Земята има духовни общности, където децата се възпитават така, че те никога да не губят тази връзка с духовния си произход.

Първите седем години в живота са много сложни. Тогава по един неосъзнат начин на базата на наблюдение и повторение човек се учи на живота – такъв, какъвто му е показан от средата и родителите му. Тогава се изграждат неговите представи за добро и лошо, за правилно и неправилно. Тези представи винаги са много субективни, защото са характерни за даден времеви период от човешката история и са свързани с развитието и осъзнатостта на нацията, племето, общността.

Когато изследвам този период от живота, забелязвам нещо интересно. Обикновено през първите седем години душата е много силна като присъствие и послания. В този период детето много добре усещ

ца какви са проблемите в семейството и съзнава, че има познание как да помогне за решаването им. Самото дете се чувства мъдро и знаещо на едно духовно ниво. Свързано е с мъдростта на душата си и е готово да помага.

Обикновено този период се свързва с начина, по който започваме процесите в живота си, и това, което ни мотивира да действваме.

Психологията често тълкува тези години като най-трудни в детството ни. Може би е важно да се уточни за каква трудност става въпрос. Труден е за душата, носеща голяма мъдрост и познание, коюто не може да сподели, и постепенно започва да забравя за тях, защото фокусът на социалното ѝ възпитание я тласка в друга посока. По отношение на израстването и физиологичните нужди периодът е лесен, особено ако има грижовна и отгледана среда. Ако детето е физически добре гледано и около него е спокойно, то има много малко истински изисквания към външната среда.

Не е така през следващите седем години, коюто аз наричам втори етап от детството. Забелязал съм, че обикновено това е най-травмирацият период в живота на човек. Травмиращ е, защото детето вече е напълно осъзнат индивид, но е дете, коюто за всичко е зависимо от другите и трябва да се съобразява и подчинява. Все едно един възрастен човек да е затворен в детско тяло. Той осъзнава всичко, но няма свобода-

та да направи нищо на базата на свободната си воля. Този период трае седем години – от 7-ата до 14-ата година на детето. За един детски живот това е безкрайно много време.

През този период човек се учи как да стабилизира процесите в живота си, учи се как да бъде търпелив и как да намира мотивация да продължи.

Следва пубертетът. Често този етап от живота е смятан за кошмарен. Тук е важно да се обърне внимание на въпроса: „Кошмарен за кого?“ Отговорът е лесен: „За другите.“

Детето, което преминава през пубертета, усеща силен порив за свобода, непознат за него до този момент. Започва да изследва света на възрастните по свой начин, без да бъде постоянно контролирано от родителите си, като този контрол намалява с всяка една година. Това е период, в който детето усеща много адреналин, всичко му е интересно и вълнуващо и дори да има емоционални спадове и върхове, то се чувства добре. Поведението му е кошмарно само за останалите.

Пубертетът се свързва с периода от 13-ата до 19-годишна възраст, но аз тук ще включа още две години и така ще рамкирам третия етап от детството.

Това е и периодът, в който е препоръчително да сложим край на детството и да преминем към това да сме възрастни.

Аз работя с игри на визуализации. В тях често се описват хора. Забелязал съм, че всички обичат да казват – виждам момче на 35 години или виждам момиче на 29. Човек може да е момче или момиче само до 21-ата си година, след това става мъж или жена. Както виждате, не използвам словосъчетанието „зрял мъж“ или „зряла жена“, защото повечето не стигат до зрялост.

В този последен период от детството ние се учим да поставяме край.

Детството е всичко това. Можем да го сравним с три градини, през които сме пуснати да си наберем онова, от което имаме нужда. За жалост много хора излизат от тези градини с празни ръце, без да си наберат каквото и да било. Обвиняват другите, че не са им казали какво да откъснат, че родителите им също са излезли от градините с празни ръце, че никой не им е предложил нищо за набиране.

Най-голямата грешка обаче е как никой не им е казал, че те са имали възможността да си наберат и отнесат всичко, което си пожелаят. Затова го казвам сега.

А плодът, който се набира в тези градини, прави момчетата и момичетата мъже и жени. Затова и толкова малко индивиди стигат до зрялата форма мъж/жена. Повечето си остават в енергийния капан момче/момиче.

От моя опит съм забелязал, че с енергийна работа могат да се поправят редица грешки и да се запълнят

пропуски от детството, но не може да се коригира всичко.

В заключение бих казал, че всеки човек поема пълната отговорност за себе си през 21-ата си година. Колкото по-рано започнете да лекувате детството си и да запълвате пропуските, които са се случили, толкова по-добре ще е за вас. На 21 години вие поемате отговорността за себе си. Тази отговорност е свързана както с това да живеете един хубав живот тук и сега с правенето на планове за бъдещето, така и с това да излекувате миналото си. Нека осъзнатостта е водещата ви сила!

ЗАЩО ОТНОВО ТЪЛКУВАМ ЛУНАТА?

След като издадох „Приказките на Луната“, а преди това написах изцяло астрологична книга за нея, наречена „Луната – нашата истинска същност“, бях готов да издам „Божествената майка“, където отново тълкувам спътника на Земята. Една дама със силно изразен знак Близнаци в наталната си карта възмутено ме попита: „Че защо да си купувам още една книга за Луната, нали вече четох приказката?“

За мен Луната е всичко. Тя е планетата, която ни отразява най-много в парадигмата ЗД, или както аз я наричам – пространството на колективната истина. Луната се свързва с емоционалния ни свят, с емоционалните ни избори, с представите ни за комфорт, с всекидневие то ни. Свързва се обаче и със семейството. В съвременното общество много малко хора стават напълно независими от родителите си. Голяма част живеят с тях цял живот, независимо че имат партньор и деца. Всъщност за масовия човек в ЗД най-високата духовна еволюция е отработването на Луната. Зодиакалният знак е символ на индивидуалния път, който душата поема, но повечето хора изобщо не се осмеляват да тръгнат по него.

Има и такива, които го правят, но не се справят и тогава с подигравка тълкуват ниските вибрации на зодиакалния си знак.

Всички, които са прочели „Божествената майка“, са разбрали, че тълкуването на Луната е напълно различно от това, представено в предишните две книги.

При „Божественото дете“ ситуацията е същата. Това е едно ново, различно тълкуване на Луната, което показва колко важна е тази планета в живота ни. Тук тя е интерпретирана като детството, като детските нужди и представи. В следващата глава по събит начин ще дам информация и за това как Луната е свързана с лоялността ни към собственото ни семейство. Затова продължете да четете!

Хули Леонис
БОЖЕСТВЕНОТО ДЕТЕ

Редактор *Симона Христова*
Дизайн на корицата *Яна Аргиропулос*
Оформление на корицата *Ивайла Пеева*
Коректор *Цвета Нинкова*
Препечат *Ивайла Пеева*

Българска. Първо издание.
Формат 84x108/32
Печатни коли 13
ISBN 978-619-7754-31-5

Издава

Апостроф

Запазена марка
на „Алто комюникейшънс енд пбблишинг“ ООД

София, бул. „Васил Левски“ 31
тел.: 02/ 943 87 16
e-mail: books@apostrof.bg
Книгите на „Апостроф“ може да закупите
от www.enthusiast.bg

Печат АЛИАНС ПРИНТ

Хули Леонис ни запознава с едно напълно различно тълкуване на Луната, което показва колко ценна е тази планета в живота ни, като този път астрологът я представя през призмата на детството и детските нужди и възприятия.

Луната се свързва както с емоционалните ни избори и разбиранията ни за комфорт, така и с лоялността към семейството ни, а основният проблем на съвременния човек е неспособността му да порасне.

Божественото дете е това енергийно пространство, което ни припомня чистата истина за нас самите и ни помага да осъзнаем къде точно принадлежим. Единствено тогава можем да се чувстваме сигурни, уверени, да насочим енергията си в правилната посока и да открием ключа към познанието. Това пространство поставя идеята за началото.

Книгата, която държите в ръцете си, ще ви помогне да опознаете в дълбочина собствения си емоционален свят, като по пътя ще се срещнете с 12-те проявления на Божественото дете, които ще ви пласнат към състояние на пълен душевен мир. Предстои ви едно вълнуващо пътешествие към детската ви същност и към чистата енергия, която носите в сърцето си.

Цена: 11 € / 21,51 лв.

9 786197 754315